05/03/25 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେବଚ୍ଚେ:- ଖୁସି ଭଳି ଭୋଜନ ନାହିଁ, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଚାଲିଲା ବୁଲିଲା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ମନରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କୌଣସି କର୍ମ ବିକର୍ମ ନ ହେଉ ତା'ର ଉପାୟ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର**:-** ବିକର୍ମରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଉପାୟ ହେଲା ଶ୍ରୀମତ୍ । ବାବାଙ୍କର ଯେଉଁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରୀମତ୍ ରହିଛି ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଏହି ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କରିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହୋଇଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ରୁହାନୀ ସନ୍ତାନମାନେ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବସିଛନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସବୁ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏବେ ରୁହାନୀ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି,ସେ ଆମକୁ ଏହି ପୁରୁଣା ଛି-ଛି ପତିତ ଦୁନିଆରୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବେ । ବାବା କେବଳ ଆସିଛନ୍ତି ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହ କଥା ହେବା ପାଇଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ କାନ ଦ୍□ାରା ଶୁଣିଥାଏ କାରଣ ବାବାଙ୍କର ନିଜର ଶରୀର ତ ନାହିଁ ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛି । ମୁଁ ଏହି ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ଉପାୟ ବତାଉଛି । ତାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିକଳ୍ପରେ ଆସି ତୁମକୁ ଏହି ଯୁକ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବତାଉଛି । ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ତୁମେ କେତେ ଦୁଃଖି ହୋଇଯାଇଛ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଶୋକ ବାଟିକାରେ ତୁମେ ଅଛ । କଳିଯୁଗକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଦୁଃଖଧାମ । ସୁଖଧାମ ହେଲା କୃଷ୍ଣପୁରୀ, ସ୍□ର୍ଗ । ତାହା ତ ଏବେ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଆମକୁ ପଢାଇବା ପାଇଁ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ନିଜ ଘରେ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍□ରୀୟ ପାଠଶାଳା ଖୋଲି ପାରିବ । ନିଜେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଲେ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ ଏହା ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ପତିତ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଏବେ ଏହା ରାବଣର ରାଜଧାନୀ । ଏହି କଥାକୁ ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିଛନ୍ତି ସେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ କେବଳ କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେପକାଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏପରି ବୁଝାଅ । କୁହ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆସୁରୀ କର୍ମ କର ନାହିଁ । ମାୟା ତୁମ ଦ୍□ାରା ଯେଉଁ ଛି-ଛି କର୍ମ କରାଇବ ସେହି କର୍ମ ନିଶ୍ଚୟ ବିକର୍ମ ହେବ । ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍□ର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ମଧ୍ୟ ମାୟା କୁହାଇଲା ନା । ମାୟା ତୁମ ଦ୍□ାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ବିକର୍ମ କରାଇବ । କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ରହସ୍ୟ ବି ବୁଝାଇଛି । ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କରି ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ସୁଖ ଭୋଗୁଛ, ଅଧାକଳ୍ପ ପୁଣି ରାବଣର ମତରେ ଦୁଃଖ ଭୋଗୁଛ । ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ତୁମେ ଯେଉଁ ଭକ୍ତି କରୁଛ , ସେଥିରେ ଅଧଃଗତି ହୋଇଛି । ତୁମେ ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ଜାଣି ନ ଥିଲ, ପୁରାପୁରି ପଥରବୁଦ୍ଧି ଥିଲ । ପଥର ବୁଦ୍ଧି ଓ ପାରସବୁଦ୍ଧିର ଗାୟନ ଅଛି ନା । ଭକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ବି କୁହନ୍ତି - ହେ ଈଶ୍□ର, ଏହାକୁ ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ଦିଅ, ତେବେ ଇଏ ଲଢେଇ ଆଦି ବନ୍ଦ କରିଦେବେ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ଏବେ ବହୁତ ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମିଠେ ବଚ୍ଚେ , ତୁମର ଆତ୍ମା ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ତାକୁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍□ାରା ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦିଓ ଭ୍ରମଣରେ ଯାଉଛ, ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ତୁମେ କେତେ ଦୂର ବି ଚାଲି-ଚାଲି ଗଲେ, ତୁମେ ନିଜ ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯିବ । ଗାୟନ ଅଛି ନା - ଖୁସୀ ଜେସି ଖୁରାକ ନେହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁସି ଭଳି ଭୋଜନ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଧନ ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ କେତେ ଦୂର-ଦୂରକୁ ଖୁସିରେ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ କେତେ ଧନବାନ, ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ହେଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛି । ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକି ଚାଲିଛନ୍ତି ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆସ । ଆତ୍ମା ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକିଥାଏ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ, ଶୋକ ବାଟିକାରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖି ଅଟନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଏହି ସମୟରେ ସୃଷ୍ଟି ତମଃପ୍ରଧାନ ଅଟେ । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କର ହେଉଛି । ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟୁଛନ୍ତି । ଏହା କ'ଣ କେହି ଜାଣୁଛନ୍ତି କି - ଭଗବାନ କିପରି ଆସି ଆମକୁ ଭକ୍ତିର ଫଳ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ବୁଝୁଛ ଆମକୁ ଭଗବାନଙ୍କଠାରୁ ଫଳ ମିଳୁଛି । ଭକ୍ତିର ଦୁଇଟି ଫଳ - ଗୋଟିଏ ହେଲା ମୁକ୍ତି, ଦ୍□ିତୀୟଟି ଜୀବନମୁକ୍ତି । ଏହାକୁ ବୁଝିବା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଥା । ଯେଉଁମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଥିବେ, ସେହିମାନେ ଜ୍ଞାନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଫଳ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ଯଦି ଭକ୍ତି କମ୍ କରିଥିବେ ତେବେ ଜ୍ଞାନ ବି କମ୍ ବୁଝିବେ, ଫଳ ବି କମ୍ ପାଇବେ ସବୁ କଥାର ହିସାବ ଅଛି ନା । କ୍ରମାନୁସାରେ ପଦ ଅଛି ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋର ହୋଇ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ଛାଡିଦେଲ । ଏକଦମ୍ ତଳେ ଯାଇ ପଡିବ । କେହି ତ ପଡିଗଲେ ପୁଣି ଉଠିପଡନ୍ତି । କିଏ ତ ପୁରା ନର୍ଦ୍ଦମାରେ ପଡିଯାଆନ୍ତି, ବୁଦ୍ଧି ଜମା ସୁଧୁରେ ନାହିଁ । କାହାର ମନ ଭିତରେ ଭିତରେ ପଶ୍ଚାତାପରେ ଜଳିଥାଏ । ଦୁଃଖ ହେଉଥାଏ, ମୁଁ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି ପୁଣି ଧୋକା ଦେଲି, ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଗଲି

। ବାବାଙ୍କର ହାତ ଛାଡି ଦେଲି, ମାୟାର ହୋଇଗଲି । ସେମାନେ ପୁଣି ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଖରାପ୍ କରିଦିଅନ୍ତି, ଅଭିଶପ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସହ ଧରମରାଜ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ନା । ସେହି ସମୟରେ ଜଣା ନ ଥାଏ କି ମୁଁ କ'ଣ କରୁଛି, ପଛରେ ପଶ୍ଚାତାପ ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, କାହାକୁ ହତ୍ୟା କରିଦିଅନ୍ତି ପୁଣି ଜେଲ୍‌କୁ ଯିବାକୁ ପଡିଥାଏ, ପରେ ପଶ୍ଚାତାପ କରିଥାନ୍ତି - ମୁଁ ବିନା ଦୋଷରେ ତାଙ୍କୁ ମାରିଛି । କ୍ରୋଧବଶତଃ ବହୁତଙ୍କୁ ମାରୁଛନ୍ତି । ବହୁତ ସମାଚାର ଖବରକାଗଜରେ ଆସୁଛି । ତୁମେ ତ ଖବର କାଗଜ ପଢୁନାହଁ । ଦୁନିଆରେ କ'ଣ କ'ଣ ହେଉଛି ତୁମକୁ ଜଣାପଡୁନାହିଁ । ଦିନକୁ ଦିନ ପରିସ୍ଥିତି ଖରାପ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ସିଢି ତଳକୁ ଖସିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ତୁମେ ଡ୍ରାମାର ଏହି ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣିଛ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ଅଛି ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେପକାଇବୁ । ଏପରି କିଛି ଛି ଛି ନିକୃଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବୁ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ରେଜିଷ୍ଟର ଅର୍ଥାତ୍ ଚରିତ୍ରର ରେକର୍ଡ ଖରାପ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମର ଶିକ୍ଷକ ଅଟେ ନା । ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଖରେ ଛାତ୍ରର ପାଠପଢାର ଓ ଚାଲି ଚଳନର ରେକର୍ଡ ରହିଥାଏ ନା । କାହାର ଚାଲିଚଳଣି ବହୁତ ଭଲ ତ କାହାର ତା'ଠାରୁ କମ୍, କାହାର ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଖରାପ ହୋଇଥାଏ । କ୍ରମାନୁସାରେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ନା । ଇଏ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିତା କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଚାଲି ଚଳନକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବ - ମୋ ଭିତରେ ଏହି ସବୁ ଅଭ୍ୟାସ ଅଛି, ଏହି କାରଣରୁ ମୁଁ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବି । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପାଠ ପଢିବ ନାହିଁ, କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବ ତେବେ ଦୁଃଖି ହୋଇ ମରିବ । ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବ, ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭୋଗ କରିବ ।

ମିଠେ ବଚ୍ଚେ, ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟର ଭାଗ୍ୟ ତିଆରି କରିବାର ଅଛି ତ ଦୟାଶୀଳ ସଂସ୍କାରକୁ ଧାରଣ କର । ଯେମିତି ବାବା ଦୟାଶୀଳ ଅଟନ୍ତି, ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ତୁମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । କେହି କେହି ସନ୍ତାନ ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପଢାଉଛନ୍ତି , ଏଥିରେ ଦୟାଶୀଳ ହେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଶିକ୍ଷକ ଦୟାଶୀଳ ଅଟନ୍ତି ନା । ରୋଜଗାରର ରାସ୍ତା ବତାଇଥାନ୍ତି କି କିପରି ତୁମେ ଭଲ ପଦ ପାଇପାରିବ । ସେ ପାଠପଢାରେ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷକ ଥା'ନ୍ତି । ଇଏ ତ ଜଣେ ହିଁ ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି । ପାଠପଢା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ - ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ପାଠପଢା । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ପବିତ୍ରତାର କଥା । ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ରତାର ମାଗୁଣି ରଖିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଭାଗ୍ୟରେ ହିଁ ନାହିଁ ସେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କ'ଣ କରିପାରିବ ! ଭଲ ମାର୍କ୍ ପାଇବାର ହିଁ ନାହିଁ, ତେବେ ଶିକ୍ଷକ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କ'ଣ କରାଇବେ ! ଇଏ ବେହଦର ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଆଉ କେହି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ସବୁ କଥା ବିସ୍ତାରରେ ବୁଝାଯାଉଛି । ତୁମର ହେଲା ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ସେତେବେଳେ ଶିଖାଯାଉଛି, ଯେତେବେଳେ କି ପତିତ ଦୁନିଆର ବିନାଶ, ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେବାର ଅଛି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ତ ନିବୃତ୍ତି ମାର୍ଗର ଅଟନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କୁ ତ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଋଷି ମୁନୀ ଆଦି ସବୁ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ତାକତ ଥିଲା, ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । କେବେ କେବେ ତାଙ୍କ କୁଟିଆରେ ମଧ୍ୟ ଭୋଜନ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଉଥିଲେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର କେବେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ମନ୍ଦିର ସର୍ବଦା ଦେବତାମାନଙ୍କର ତିଆରି କରନ୍ତି । ତୁମେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଭକ୍ତି କରୁନାହଁ । ତୁମେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହୁଛ । ତାଙ୍କର ତ ଜ୍ଞାନ ହେଲା ବ୍ରହ୍ମତତ୍ତ୍□କୁ ମନେପକାଇବା । ବାସ୍! ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବା । କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ବିନା ତ ସେଠାକୁ କେହି ନେଇ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ଆସନ୍ତି ହିଁ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ । ଏଠାକୁ ଆସି ଦେବୀଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମା ଘରକୁ ଫେରିଯାନ୍ତି କାରଣ ତୁମ ପାଇଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଦରକାର ନା । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର କିଛି ବି ରହିବାର ନାହିଁ । ତୁମେ ସାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛ । ଏହା ତ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେତେବେଳେ ଆମର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ତ ସାରା ବିଶ୍□ରେ ଆମେ ହିଁ ଥିଲୁ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଷ୍ଟ୍ର ନ ଥିଲା । ସେଠାରେ ଭୂସମ୍ପତ୍ତି ତ ବହୁତ ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ସ୍ଥଳଭାଗ କେତେ ଅଛି ତଥାପି ମଧ୍ୟ ସମୁଦ୍ରକୁ ଶୁଖାଇ ସ୍ଥଳଭାଗ ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି କାରଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବଢିଚାଲିଛି । ଏହି ସମୁଦ୍ରକୁ ଶୁଖାଇବା ଆଦି ବିଦେଶରୁ ଶିଖିଛନ୍ତି । ବମ୍ବେ ପ୍ରଥମେ କ'ଣ ଥିଲା କି! ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା ତ ଅନୁଭବି ଅଟନ୍ତି ନା ! ଧରିନିଅ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା ବା ମୂସଳଧାରାରେ ବର୍ଷା ହେଲା ତେବେ କ'ଣ କରିବେ ! ବାହାରକୁ ତ ବାହାରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ତ ବହୁତ ଆସିବ । ନ ହେଲେ ଏତେ ବଡ ବିନାଶ କିପରି ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ କେବଳ ଅଳ୍ପ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ଥାଆନ୍ତି । ଆଜି କ'ଣ ଅଛି, କାଲି କ'ଣ ହେବ । ଏହା ସବୁ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ, ତେଣୁ ମୋତେ ଡାକୁଛ କି ଆସି ପବିତ୍ର କର, ନିଶ୍ଚୟ ମୋତେ ଆସିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ତ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେବ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି । କେତେ ଭଲ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ, ମନମନାଭବ । ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ମୋତେ ମନେପକାଅ । ଏଥିରେ ହିଁ ପରିଶ୍ରମ ରହିଛି । ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଛୋଟ ପିଲା ବି ତୁରନ୍ତ ମନେରଖିଦେବେ । କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା, ତାହା ଅସମ୍ଭବ । ବଡମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିପାରୁ ନାହିଁ ,ତେବେ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ କେମିତି ମନେ ପକାଇ ପାରିବେ ? ଯଦିଓ ଶିବବାବା-ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାଳୁତ ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ନା । ଆମେ ବି ବିନ୍ଦୁ, ବାବା ବି ବିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି, ଏହା ସ୍ମୃତିରେ ଆଣିବା ମୁସ୍କିଲ୍ କଥା । ଏହିଭଳି ଯଥାର୍ଥ ରୀତିରେ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ମୋଟା ଜିନିଷ ତ ନୁହଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଯଥାର୍ଥ ରୂପରେ ମୁଁ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ତେଣୁ ମୁଁ ଯିଏ, ଯେମିତି ମୋତେ ସେହିପରି ସ୍ମରଣ କରିବା - ଏହା ବଡ କଷ୍ଟକର ଅଟେ ।

ସେମାନେ ତ କହିଦିଅନ୍ତି ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମ ତତ୍□ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମେ କହୁଛୁ ସେ ତ ଏକଦମ୍ ବିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି । ରାତି-ଦିନର ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଲା ନା । ବ୍ରହ୍ମ ତତ୍□, ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେଉଁଠି ରହିଥାଉ, ତାକୁ ପରମାତ୍ମା କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହା ରହିବା ଦରକାର - ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟେ, ଏହି କାନ ଦ୍□ାରା ଶୁଣୁଛି, ବାବା ଏହାଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍□ାରା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ପରମଆତ୍ମା ଅଟେ, ପରେ ତେ ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ରେ ରହିଥାଏ । ତୁମେ ବି ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ରେ ରହୁଛ କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମମରଣରେ ଆସୁଛ, ମୁଁ ଜନ୍ମ ମରଣରେ ଆସେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ନିଜର ୮୪ ଜନ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଛ । ବାବାଙ୍କର ପାର୍ଟକୁ ବି ବୁଝିଛ । ଆତ୍ମା କେବେ ଛୋଟ-ବଡ ହୋଇ ନ ଥାଏ । କେବଳ କଳିଯୁଗକୁ ଆସି ମଇଳା ହୋଇଥାଏ । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ବାବା ବି କେତେ ଛୋଟ ଅଟନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ପରମଆତ୍ମା କୁହାଯାଏ । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ତୁମକୁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଯାହା କିଛି ପଢୁଛ କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ପଢିଥିଲ, ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମେ ଦେବତା ହୋଇଥିଲ । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଫଟା କପାଳ ତାଙ୍କର ଯିଏ ପତିତ ହୋଇ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ଖରାପ କରିଥା'ନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ହୃଦୟ ଭିତରେ କଷ୍ଟ ହେଉଥାଏ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଭିତରେ ବୁଝିଥା'ନ୍ତି ପବିତ୍ର ହେଉ ହେଉ ମୁଁ ହାରିଗଲି । ସାରା ରୋଜଗାର ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ପୁଣି ସୁଧୁରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ସମୟ ଲାଗିଯାଏ । ଗୋଟିଏ ଚୋଟ ହିଁ ବହୁତ ଜୋରରେ ଘାଇଲା କରିଦିଏ । ରେଜିଷ୍ଟର ଅର୍ଥାତ୍ ରେକର୍ଡ ଖରାପ ହୋଇଯାଏ । ବାବା କହିଥା'ନ୍ତି ତୁମେ ମାୟା ଠାରୁ ହାରିଗଲ ତୁମର କପାଳ ଫଟା । ତୁମକୁ ମାୟାଜିତ୍ ଜଗତଜିତ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଜଗତଜିତ୍ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଇଥାଏ, ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ଏବେ ଦୈବୀ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତେଣୁ ନିଜ ପାଇଁ ଯିଏ କରିବେ ସିଏ ପାଇବେ । ଯେତେ ପବିତ୍ର ହେବେ ଅନ୍ୟକୁ ବି କରାଇପାରିବେ, ବହୁତ ଦାନ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଫଳ ବି ମିଳିଥାଏ ନା । ଦାନୀଙ୍କର ମହିମା ହୋଇଥାଏ । ପର ଜନ୍ମରେ ଅଳ୍ପ କାଳର ସୁଖ ପାଇଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ୨୧ ଜନ୍ମର କଥା । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ଯିଏ ପବିତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ସିଏ ହିଁ ହେବେ । ଚାଲୁ ଚାଲୁ ମାୟା ଚାପୁଡା ମାରି ପୂରା ତଳକୁ ଖସାଇଦିଏ । ମାୟା ବି କମ୍ ବଳବାନ୍ ନୁହେଁ । ୮-୧୦ ବର୍ଷ ପବିତ୍ର ରହିଲେ, ପବିତ୍ରତା ପାଇଁ ଝଗଡା ହେଲା, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପତିତ ହେବାରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ ଏବଂ ପୁଣି ନିଜେ ହାରିଗଲେ । ଏହାକୁ ଭାଗ୍ୟ କହିବା ନା । ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ପୁଣି ମାୟାର ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ଶତ୍ରୁ ହୋଇଗଲେ ନା । ଖୁଦା ଦୋସ୍ତଙ୍କର ଏକ କାହାଣୀ ଅଛି ନା । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରିଥା'ନ୍ତି, ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇଥା'ନ୍ତି, ବିନା ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ସାଙ୍ଗ କରିଦେଲେ ନା । କେତେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଉଥିଲା ପୁଣି ଜାଦୁ ଭାବି ହଙ୍ଗାମା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତେଣୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ ନା । ଶେଷ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିବ । ଆଗରୁ କେତେ ମଜା ହେଉଥିଲା । ତାହା ଦେଖି ଦେଖି ବି କେତେ ଚାଲିଗଲେ । ଇଟାଭାଟୀରୁ କେତେକ ଇଟା (ପକ୍କା) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ବାହାରିଲା, କେତେକ କଞ୍ଚା ଅର୍ଥାତ୍ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରହିଗଲେ । କିଏ ତ' ଏକଦମ୍ ଭାଙ୍ଗିଗଲେ । କେତେ ଚାଲିଗଲେ । ଏବେ ସେମାନେ ଲକ୍ଷପତି କରୋଡପତି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ' ସ୍□ର୍ଗରେ ବସିଛୁ । ଏବେ ଏଠାରେ ସ୍□ର୍ଗ କିପରି ହୋଇପାରିବ । ସ୍□ର୍ଗ ତ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ହୋଇଥାଏ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବା ପାଇଁ ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ ନିଜେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢାଇବାକୁ ହେବ । କେବେ ବି କୌଣସି କୁଅଭ୍ୟାସର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ନିଜର ଚରିତ୍ରକୁ ଖରାପ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ପବିତ୍ରତା, ସେଥିପାଇଁ କେବେ ବି ପତିତ ହୋଇ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ମଳିନ କରିବାର ନାହିଁ । ଏପରି କର୍ମ ନ ହେଉ ଯାହାକି ମନକୁ ଖାଉଥିବ ଏବଂ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ବୀଜରୂପ ସ୍ଥିତି ଦ୍□ାରା ସାରା ବିଶ୍□କୁ ଲାଇଟ୍ ରୂପୀ ପାଣି ଦେଉଥିବା ବିଶ୍□କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୁଅ ।

ବୀଜରୂପ ସ୍ଥିତି ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତି ଅଟେ । ଏହି ସ୍ଥିତି ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବତୀଘର ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହି ସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ସାରା ବିଶ୍□ରେ ଲାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଖେଳାଇବାରେ ନିମିତ୍ତ ହେଉଛ । ଯେପରି ବୀଜ ଆଧାରରେ ସ୍□ତଃ ହିଁ ସାରା ବୃକ୍ଷକୁ ପାଣି ମିଳିଯାଏ, ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ବୀଜରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ସାରା ବିଶ୍□କୁ ଲାଇଟ୍ ରୂପୀ ପାଣି ମିଳିଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ସାରା ବିଶ୍□ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ଆଲୋକ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିପାଇଁ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ହୁଅ, ସାଧାରଣ ବଲବ୍ ନୁହେଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ସ୍ମୃତି ରହୁ ଯେ ବିଶ୍□ର କଲ୍ୟାଣ ହେଉ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଜକୁ ଖାପ ଖୁଆଇ ନେବାର ଶକ୍ତି ହିଁ ହଲ୍‌ଚଲ୍ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପାସ୍ □ିଥ୍ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ସତ୍ୟତା ଏବଂ ସଭ୍ୟତା ରୂପୀ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଆପଣାଅ

(୫) ପରମାତ୍ମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ଆଧାର ସତ୍ୟତା ଅଟେ । ସତ୍ୟତା ଦ୍□ାରା ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହେବ । ପ୍ରଥମତଃ ନିଜର ସ୍ଥିତିର ସତ୍ୟତା, ଅନ୍ୟଟି ସେବାର ସତ୍ୟତା । ସତ୍ୟତାର ଆଧାର ହେଲା - ସ୍□ଚ୍ଛତା ଏବଂ ନିର୍ଭୟତା । ଏହି ଦୁଇଟି ଧାରଣାର ଆଧାରରେ ସତ୍ୟତା ଦ୍□ାରା ପରମାତ୍ମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ନିମିତ୍ତ ହୁଅ । କୌଣସି ବି ପ୍ରକାରର ଅସ୍□ଚ୍ଛତା ଅର୍ଥାତ୍ ସାମାନ୍ୟ ଟିକେ ବି ସତ୍ୟତା ସ୍□ଚ୍ଛତାର ଅଭାବ ରହିଲେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ସିଦ୍ଧି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।